

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14892.

Kl. ~~77~~ 1.

77 1/18

Walter Real
(Hannover, Niemcy).

Zabawka z tarczą wirującą.

Zgłoszono 14 sierpnia 1929 r.
Udzielono 28 października 1931 r.
Pierwszeństwo: 15 sierpnia 1928 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy zabawki, składającej się z tarczy zaopatrzonej w otwór, którą nasadza się np. na walcowy lub pryzmatyczny drut i która po otrzymaniu impulsu obrotowego wiruje dookoła swobodnej osi.

Istota tego wynalazku polega na tem, że wymiary, ciężar i średnicę otworu tarczy dobiera się w takim stosunku do ciężaru i średnicy części prętowej, iż wewnętrzna ściana tarczy, znajdującej się początkowo w górnej części pręta, po otrzymaniu jednego tylko impulsu obrotowego, stacza się po ściance pręta i tarcza pod wpływem tarcia ześlizguje się po pręcie, wirując bez przerwy i równomiernie, ale wolniej, niżby to odpowiadało działaniu siły ciężkości.

Gdy wirująca tarcza dojdzie prawie do dolnego końca pręta, można go tak przekręcić, że część dolna znajdzie się w górze, przez co tarcza będzie wirować w dalszym ciągu.

Według niniejszego wynalazku, zamiast części prętowej można użyć część bez końca w postaci pierścienia kołowego. Dzięki temu można zapomocą odpowiedniego ruchu części pierścieniowej dowolnie przedłużyć wirowanie tarczy.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia tarczę 3 w połączeniu z częścią prętową 1, fig. 2 — tarczę 3 w połączeniu z częścią 2 w postaci pierścienia.

Przez pomalowanie lub oklejenie oraz przez nadanie obwodowi tarczy specjalnego kształtu, albo przez umieszczenie rozmaitego rodzaju nasadek można otrzymać najrozmaitsze efekty optyczne.

W celu uzyskania efektów akustycznych tarczę można wykonać całkowicie lub częściowo z metalu. Żeby otrzymać dzwięczący szum, należy na właściwą część wirującą nałożyć drugą cienką tarczę, np. z blachy.

Można również otrzymać jednocześnie efekty optyczne i akustyczne przez połączenie wspomnianych urządzeń.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zabawka z tarczą wirującą, w której zapomocą impulsu obrotowego wprowadza się w obrót tarczę z otworem lub pierścieniem dookoła części prętowej, znamienna tem, że wymiary, ciężar i średnicę otworu tej tarczy (3) dobiera się w takim stosunku

do ciężaru i średnicy części prętowej (1), iż wewnętrzna ściana tarczy, znajdującej się początkowo w górnej części pręta po otrzymaniu jednego tylko impulsu obrotowego, ześlizguje się po pręcie, wirując bez przerwy i równomiernie, ale wolniej niżby to odpowiadało działaniu jej ciężaru.

2. Zabawka według zastrz. 1, znamienna tem, że zamiast części prętowej stosuje się część (2) bez końca w postaci pierścienia kołowego, dzięki czemu przy odpowiednim ruchu tej części pierścieniowej (2) można dowolnie przedłużyć wirowanie tarczy (3).

3. Zabawka według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że na wirującej tarczy (3) znajduje się druga cienka tarcza, np. z blachy, w celu wywołania efektu dzwiękowego.

Walter Real.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

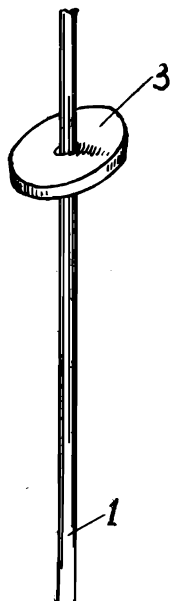

Fig. 2

